

Cái gì phải đến đã đến. Sau 30 năm độc quyền lãnh đạo Ai Cập,

ngày 11/2/2011, tổng thống Hosni Mubarak của Ai Cập đã phải từ chức trước áp lực của đồng nghĩa. Trước đó một tháng, ngày 14/1/2011, tổng thống Zine el-Albidine Ben Ali của Tunisia cũng đã phải từ chức trước sự nổi dậy của quần chúng sau 23 năm cai trị độc tài với bàn tay sắt.

Cuộc cách mạng hoa hồng tại Tunisia không ngờ đã tạo ra một tình hình nguy hiểm dây chuyền khuyến khích quần chúng ở Ả Rập tới khắp nơi và lật lên nổi sự xuống dốc đồng thời do, cộng áo và công lý. Sau Tunisia và Ai Cập, sẽ đến lượt các quốc gia Ả Rập độc tài khác : Algeria, Yemen, Syria...

Làn sóng nổi dậy của nhân dân Tunisia

Các chính quyền độc tài Ả Rập đã gặp những bất lợi trong việc đánh dẹp những cuộc nổi dậy này vì không có lãnh đạo. Không riêng gì tại Tunisia và Ai Cập, các chế độ độc tài đều tin rằng tiêu diệt đối lập là biện pháp an toàn nhất cho họ khi nắm chính quyền. Ít có chế độ độc tài nào tin rằng sẽ có ngày họ bỏ mặt chính quyền, do đó không hề nghĩ đến việc cho phép đối lập hoạt động hay thậm chí nhượng bộ với đối lập để tìm một giải pháp chung cho đất nước hay một lối thoát an toàn.

Chính vì không biết thế nào là nhượng bộ với ai để những quyền lãnh đạo, tổng thống Ben Ali đã phải

bộ chủ ý để tránh bộ công lý độc đảng phải xét xử. Cũng chính vì không biết thế nào là công lý, nên ông thống Mubarak phải trao quyền lãnh đạo cho quân đội để rút lui vào bóng tối. Họ u quố cầ a sắ thi u vớ ng mắ t đầ i lắ p ôn hòa, phe cánh cầ a ông thống Ben Ali còn kắ t lắ i Tunisia đang là nắ n nhân cầ a nhắ ng cuố c trắ thù báo oán cầ a đắ ng phắ . Trong nhắ ng ngày sắ p tắ i, gia đầ nh ông thống Mubarak cũng sắ khó trắ lắ i trắ c công lý vắ nhắ ng tài sắ n mà họ đã sắ hắ u khi nắ m chính quyắ n.

Thắ y trắ c mắ i nguy không có đầ i lắ p này, các chính quyắ n đắ c tài ở Rắ p khác tắ i Algeria, Yemen và Syria đang tìm cách xoa đầ u sắ nắ i giắ n cầ a quắ n chúng bắ ng cách tung tiắ n đầ tăng lắ ng công chắ c, tài trắ giá cắ , cho ra đầ i nhắ ng tắ chắ c đầ i lắ p cuố i đầ xoa đầ u sắ phắ n nắ cầ a quắ n chúng. Nhắ ng nhắ ng gian trá này đã không che mắ t đắ c ai, quắ n chúng càng nắ i giắ n hắ n trắ c nhắ ng màn bắ p bắ m này. Mắ t tắ chắ c đầ i lắ p lắ ng thiắ n không thắ đắ c thành lắ p qua mắ t cái bú ng tay, đó là cắ mắ t quá trình đầ u tranh có lý luắ n và có tắ chắ c vắ i nhắ ng gắ ng mắ t lắ ng thiắ n đắ c quắ n chúng và đầ luắ n quắ c tắ biắ t đầ n.

Tắ i Tunisia, vì không có mắ t tắ chắ c đầ i lắ p nào có tắ m vóc, cuố c tranh giành vào nhắ ng chắ c vắ quan trắ ng trong chính quyắ n đã đầ n ra gắ n nhắ vô trắ tắ , không ai chắ u nhắ ng ai và cũng không ai phắ c tù ng ai. Tunisia đang ở trong tình trắ ng vô chính phắ . Tắ i Ai Cắ p càng nguy hiắ m hắ n, tắ chắ c đầ i lắ p duy nhắ t có tắ chắ c là nhóm Huynh Đắ Hắ i giáo (Muslim Brotherhood), đây là mắ t tắ chắ c khắ ng bắ đã tắ ng ám sát và đầ t bom giắ t ngắ i Ai Cắ p và bắ đầ t ra ngoài vòng pháp luắ t. Trong khi đó, nhắ ng trí thắ c có tên tuắ i nhắ Mohamed El Baradei đắ c cắ thắ giắ i biắ t tắ i nhắ ng không có tắ chắ c nên không thắ tranh thắ đắ c sắ ng hắ cầ a quắ n chúng. Sinh hoắ t chính trắ tắ i Ai Cắ p trong nhắ ng ngày sắ p tắ i sắ rắ t gay go giắ a mắ t bên là nhóm Hắ i giáo quá khích có tắ chắ c và mắ t bên là nhắ ng trí thắ c không có tắ chắ c. Nắ u xã hắ i Ai Cắ p tiắ p tắ c bắ tắ n, chắ c chắ n quắ n đầ i sắ nắ m lắ i quyắ n hành nhắ Mubarak đã tắ ng làm trắ c đây 30 năm.

Bài học thắ nhắ t mà các chế độ độc tài đắ ng quyắ n cầ n rút ra là hãy gắ p rút cho phếp các tắ chắ c đầ i lắ p tắ do hoắ t đắ ng trong nắ c. Chắ qua nhắ ng tắ chắ c đầ i lắ p lắ ng thiắ n, nhắ ng thắ ng lắ ng vắ chuyắ n giao quyắ n hành sắ không đầ máu và đầ n ra trong hòa bình và tình thắ n hòa giắ i dân tắ c. Phắ i trắ tắ do cho nhắ ng tù nhân chính trắ và nhắ ng nhà đầ i lắ p. Đây là mắ t bắ o đầ m trắ c đầ luắ n quắ c tắ đắ ng thắ i cũng là mắ t bắ o đầ m cho chính mình khi sa cắ thắ t thắ . Giắ cáo chung cầ a các chế độ độc tài đang đầ m, sau các chế độ độc tài ở Rắ p và Hắ i giáo sắ đầ n lắ t các chế độ độc tài Châu Á, trong đó có Viắ t Nam.

Mắ t đắ c đầ m khác cầ a các chế độ độc tài là sắ giàu có tắ tắ c cầ a nhắ ng ngắ i cắ m quyắ n. Tài sắ n cầ a mắ i ngắ i phắ i tính bắ ng tắ Mắ kim. Trong suắ t 30 năm cắ m quyắ n, tài sắ n cầ a gia đầ nh ông thống Mubarak đắ c giắ i quan sát thắ i cuố c đắ c tính tắ 40 đầ n 70 tắ USD, gắ p 10 lắ n tài sắ n cầ a ông thống Ben Ali, khoắ ng 4 tắ USD. Trắ c nhắ ng tài sắ n kắ t sù này, quắ n chúng

Bài học cho những chế độ độc tài

Tác Giả: Nguyễn Văn Huy

Chúa Nhật, 20 Tháng 2 Năm 2011 21:47

nào có thể làm ngơ? Sự giàu có của những người này thách thức sự nghèo khó chung của cộng đồng dân tộc. Hiện nay một phong trào "săn lùng phù thủy", tức những người thân cận với các chính quyền Ben Ali và Mubarak, đang diễn ra khắp nơi. Tại Tunisia và Ai Cập, quần chúng bắt đầu đang truy lùng và tịch thu tài sản bất chính của những người đã từng hợp tác với chế độ độc tài. Cuộc săn lùng này cũng diễn ra trên toàn thế giới, các quốc gia đã từng ủng hộ những chế độ độc tài này, như Thổ Nhĩ Kỳ và các quốc gia trong Liên Hiệp Quốc Châu Âu, đang lập danh sách tài sản và tài khoản ngân hàng của phe cánh Ben Ali và Mubarak để trao nộp cho nhân dân Tunisia và Ai Cập.

Đó là chưa kể những cuộc trở thù báo oán giữa những nạn nhân và những người đã từng đàn áp và tịch thu tài sản của họ trước kia, đó là những công chính quyền, công an và cảnh sát, viên chức thu quan địa phương. Tài sản của những người này không do từng lý do nào ra mà do tham nhũng. Hiện nay hàng ngàn người Tunisia đã dùng tàu thuyền vượt thoát sang các quốc gia Châu Âu xin tị nạn vì sự báo thù trả oán. Không biết trong những ngày sắp tới những tay chân của Mubarak tại Ai Cập sẽ xin tị nạn tại đâu?

Bài học thứ hai cần rút ra là trở ngại từ do cho xã hội dân sự nhằm xóa bỏ sự bóc lột của quần chúng, nhất là giới trẻ. Để đi tìm chung của các chế độ độc tài là tuổi trẻ chiếm hơn 50% dân số, đa số đều không có công ăn việc làm mặc dù từng chấp nhận những biện pháp cao. Các chính quyền độc tài phải ra công quy tập trong việc bài trừ tham nhũng, cần biện pháp đang tiến công vào chế độ. Sự thù ghét của dân chúng đối với chế độ phản lại những nỗ lực vào những quan chức tham nhũng.

Những cuộc nổi dậy của người Hồi Rập cũng là bài học đối với chính quyền cộng sản Việt Nam. Bởi cảnh xã hội Việt Nam không khác gì các quốc gia Hồi Rập: vật giá leo thang, sự giàu có của các công nhân quy định thách thức sự nghèo khó chung của cộng đồng dân tộc, các viên chức chính quyền đều tham nhũng và đời đa số thanh niên không có công ăn việc làm. Trở ngại từ do cho xã hội dân sự, chấp nhận sự hình thành các tổ chức đối lập và từ do truy tìm thông là để thoát an toàn cho chính chế độ.

Nguyễn Văn Huy